

Koniec sveta, ako ho poznáme? Veľká séria o „Velkom Resete“ Klausa Schwaba. Je „Veľký Reset“ manuál na totálne ovládnutie sveta?

- CZ24 News | 6. února 2021

V posledných dňoch sa do médií dostala informácia, že nemecká kancelárka Angela Merkelová, ako aj predsedníčka Európskej Komisie Ursula von der Leyenová podporujú takzvaný „Veľký reset“. Správa ostala u mnohých bez väčšieho povšimnutia aj preto, že dnes je pozornosť sveta zameraná hlavne na pandémiu Covid 19, a aj vďaka tomu, že mnohí vlastne ani netušia, čo to ten „Veľký reset“ vlastne je. Cieľom tejto série článkov je oboznámiť verejnosť o podstate tejto myšlienky, pretože sa bytostne dotýka všetkých ľudí na svete, a aj preto, že tejto téme nevenuje svetový mainstream dostatočnú pozornosť

Čo je Veľký reset?

„Veľký reset“ je iniciatíva nemeckého ekonóma Klausa Schwaba, zakladateľa a výkonného predsedu Svetového ekonomického fóra. Názov „Veľký reset“ sa odvodzuje doslovne z názvu knihy vydanej v lete roku 2020, ktorej je spoluautor Klaus Schwab, a ktorá hovorí o usporiadaní sveta po skončení pandémie Covid 19.

Keďže „Veľký reset“ je téma veľmi komplexná, je potrebné pre pochopenie celej tématiky najprv pochopiť, kto je pán Klaus Schwab a aké sú jeho myšlienky a pravé ciele. A treba pritom zájsť aj do minulosti, pretože nápad o „Velkom resete“, respektíve novom usporiadaní sveta nevznikol u Schwaba „z ničoho nič“ minulý rok, počas pandémie Covid 19, ale oveľa oveľa skôr.

Kto teda je Klaus Schwab?

Klaus Schwab sa narodil v nemeckom Ravensburgu, v Hornom Švábsku, v roku 1938. V Ravensburgu Schwab aj vyrastal, a to ako syn riaditeľa továrne, a navštevoval tam aj gymnázium. Po maturite sa presunul do Švajčiarska, kde študoval strojárstvo na ETH Zürich. Taktiež tam aj v roku 1965 získal doktorát z technických vied (Dr. sc. Techn.). Vyštudoval aj obchodnú administratívu na univerzite vo Freiburgu v roku 1963, kde v roku 1967 získal doktorát z ekonómie (Dr. rer. Pol.). Nakoniec Schwab študoval na Harvardovej univerzite, kde získal titul Master of Public Administration (MPA).

Klaus Schwab je teda akademicky vysoko vzdelaný človek a v rokoch 1972 až 2003 bol profesorom podnikovej politiky na Ženevskej univerzite.

Klaus Schwab však neostal len typickým profesorom, ale stal sa v priebehu rokov jednou z najvplyvnejších osôb sveta.

Jeho pút ovplyvňovania globálneho svetového diania začala v roku 1971, keď vydal knihu „Moderne

Unternehmensführung im Maschinenbau“ v preklade „Moderné riadenie podniku v strojárstve“, v ktorej vysvetľoval, že ak majú byť spoločnosti dlhodobo úspešné, musia slúžiť nielen záujmom akcionárov, ale aj „všetkých zainteresovaných strán.“

V tom istom roku založil aj neziskovú nadáciu European Management Conference - Európske fórum pre riadenie, ktorá sa v roku 1987 premenovala na Svetové ekonomické fórum (WEF). Každý rok sa stretáva fórum, pôvodne zamerané na diskusiu veličín z medzinárodného obchodu o moderných koncepciách riadenia, vo švajčiarskom Davose.

Všetko to znie veľmi cnostne, ale žiaľ opak je pravdou, pretože pôvodná myšlienka na ktorej Schwab založil svoje Svetové ekonomické fórum bola vytvorená na základe priblíženia amerických firemných praktík európskym manažérom. Preto aj celý koncept chrániť záujmy „všetkých zainteresovaných strán“ vyznieva skôr ako pokus o odpútanie pozornosti pracujúcich od skutočnej podstaty veci a vytvorenie všeobecného obrazu multinárodných koncernov ako spravodlivých a čestných milodarcov, ktorí nemajú na srdci nič iné len blahobyť ich zamestnancov.

Americké vedenie podnikov totiž vždy bolo, a aj doteraz je, oveľa viac antisociálne ako vedenie podnikov európskych.

Prečo teda zmýšľal Schwab, pochádzajúci z Nemecka, z krajiny, v ktorej prakticky myšlienka moderného socializmu vznikla, tak, ako zmýšľal?

Celkom jednoducho. Treba si pripomenúť, že Schwab sa nenarodil v čase Karla Marxa, ale v čase inom. Narodil sa v čase fašistického Nemecka, v čase, keď Nemecko bolo krajinou režimu policajného štátu na čele s vodcom Adolfom Hitlerom. Štát bol založený na strachu a násilí, na vymývaní mozgov a kontrole, na propagande a klamstvách, na industrializme a eugenike, na odludšťovaní a „dezinfekcii“, na mrazivej a grandióznej vízii „nového poriadku“, ktorý mal vydržať tisíc rokov.

Preto bola krajina nazývaná aj „Treťou ríšou.“ Hitlerova ríša, ako vieme, skončila veľmi rýchlo. A však myšlienka o globálnom ovládnutí sveta a o 1000 ročnej ríši, o ktorej sme si mysleli, že zahynula v sutinách v Berlíne v roku 1945, sa aj pomocou dnes už osemdesiatročného Swaba vynorila opäť a to už pri zakladaní Svetového ekonomického fóra. Zdá sa totiž, že práve zakladateľ Svetového ekonomického fóra, zasvätil svoj život znovuoobjaveniu tejto nočnej mory a pokusu o jej premeny na skutočnosť a to nielen pre Nemecko, ale aj pre celý zvyšok sveta.

Schwab, samozrejme, nie je nacistom v klasickom zmysle slova, nie je ani nacionalistom, ani antisemitom, o čom svedčí cena Dana Davida v hodnote 1 milióna dolárov, ktorú mu v roku 2004 udelil štát Izrael.

Lenže fašizmus 21. storočia si našiel rôzne politické formy, prostredníctvom ktorých môže pokračovať vo svojom hlavnom projekte pretvárania ľudstva tak, aby vyhovoval kapitalizmu pomocou zjavne autoritárskych prostriedkov.

A čo je ešte horšie, ako Schwabove vlastné slová znovu a znovu potvrdzujú, v jeho technokratickej fašistickej vízii sa objavili prvky vízie ešte zvrátenejšej. Objavili sa tu prvky takzvanej transhumanistickej vízie, vízie ktorá skôr pripomína film Matrix, ako svet na ktorý sme zvyknutí. V Schwabovej vízii sa majú ľudia spojiť so strojmi v „kuriózných zmesiach digitálno-analógového života“, ktoré podľa plánov dokonca infikujú naše telá takzvaným „Smart Dustom“, a v ktorej bude zrejme polícia vedieť čítať naše mozgy.

To, že takéto, a tomu podobné, plány väčšina ľudí na svete odmietne, je viac ako pravdepodobné.

Lenže počas momentálne radiacej pandémie Covid 19 má väčšina ľudí na svete úplne iné problémy, ako sa zaoberať práve touto agendou. A preto sa netreba diviť, že sme sa práve za posledný rok stali svedkami, ako Swab a jeho komplici využívajú krízu Covid-19 na obídenie demokratickej zodpovednosti, na potlačenie opozície, na urýchlenie svojej agendy „Veľkého resetu“ a na jeho zavedenie do praxe aj proti našej vôli.

Tento nový fašizmus dnes napreduje v podobe globálneho riadenia, biologickej bezpečnosti, „nového normálu“, „nového riešenia pre prírodu“ a „štvrtej priemyselnej revolúcie“. A Klaus Schwab sedí v strede celého diania ako pavúk na obrovskej sieti.

Aby bolo si jasné, pôvodný fašistický projekt v Taliansku a Nemecku nebol len o rasizme, ale hlavne bol o zlúčení štátu a podnikania. Zatiaľ čo komunizmus predpokladá prevzatie podnikania a priemyslu vládou, ktorá má konať v záujme ľudí, fašizmus bol predovšetkým o použití štátu na ochranu a presadzovanie záujmov bohatej elity.

Schwab tak založením Svetového ekonomického fóra vo švajčiarskom Davose vlastne pokračuje v tomto istom prístupe po druhej svetovej vojne, len v akejsi „odnacifikovej“ forme.

Ako sme už písali, práve v Davose začal Schwab presadzovať svoju ideológiu kapitalizmu „zainteresovaných strán“, v ktorej boli podniky nadviazané na užšiu spoluprácu s vládou.

Jeho „kapitalizmus zainteresovaných strán“ opísal obchodný časopis Forbes ako:

„predstavu, že firma sa zameriava na uspokojovanie potrieb všetkých svojich zainteresovaných strán: zákazníkov, zamestnancov, partnerov, komunitu a spoločnosť ako celok.“

Ale v súvislosti s konkrétnym podnikom sa vždy jedná len o prázdnu fasádu. Ako aj poznamenáva článok v časopise Forbes, znamená to vlastne iba to, že „firmy môžu pokračovať v súkromnom zhrňaní peňazí pre svojich akcionárov a vedúcich pracovníkov, pričom si zachovávajú verejnú fasádu s vynikajúcou sociálnou citlivosťou a príkladným altruizmom“.

Ale vo všeobecnom sociálnom kontexte je koncepcia „zainteresovaných strán“ ešte škodlivejšia, pretože zbavuje akejkoľvek predstavy o demokracii, vláde ľudí, či prospechu spoločnosti. Proste, firmy, multinárodné koncerny spolupracujúce s vládami si zachovávajú peknú tvár, ale v podstate zdierajú naďalej celú spoločnosť, zatiaľ čo tučné zisky idú do rúk vyvolených. O čo horšie, spoločnosť sa už nepovažuje za živú komunitu, ale za obchod, ktorého profit je jediným platným cieľom ľudskej činnosti.

Ako bolo uvedené vyššie, Schwab stanovil túto víziu už na úplnom začiatku, v roku 1971 vo svojej knihe o modernom riadení podniku v strojárstve, kde jeho použitie termínu „stakeholderi“ (die Interessenten) účinne predefinovalo ľudské bytosti nie ako občanov, slobodných jednotlivcov, či členov spoločenstiev, ale ako sekundárnych účastníkov masívneho komerčného podniku. Cieľom života každého človeka bolo „dosiahnuť dlhodobý rast a prosperitu“ pre tento podnik – inými slovami, chrániť a zvyšovať bohatstvo kapitalistickej elity.

Táto myšlienka sa stala ešte zreteľnejšia v roku 1987, keď Schwab premenoval svoje Európske fórum pre riadenie na Svetové ekonomické fórum, v skratke WEF.

WEF opisuje na svojej vlastnej webovej stránke samo seba ako „**globálnu platformu pre verejno-súkromné spolupráce**“, a s obdivom píše, ako sa jej pomocou vytvára partnerstvo medzi podnikateľmi, politikou, intelektuálmi a ďalšími predstaviteľmi spoločnosti v nadefinovaní, prediskutovaní a riešení kľúčových problémov globálnej agendy.

Ale „partnerstvá“, ktoré vytvára WEF, sú zamerané na nahradenie demokracie globálnym vedením ručne vybraných a nevolených jednotlivcov, ktorých povinnosťou nie je slúžiť verejnosti, ale vnucovať tejto verejnosti pravidlá 1% ultra bohatých miliardárov a to s čo najmenšími zásahmi zo strany verejnosti.

Svoje myšlienky Klaus Schwab verejne opisuje v knihách kde používa dokola rovnaké prázdne výrazy a frázy. Medzi jeho najviac známe publikácie patrí okrem už spomínanej knihy o riadení z roku 1971, hlavne kniha „Štvrtá priemyselná revolúcia“ vydaná v roku 2016 a kniha „Veľký reset“ vydaná v roku 2020.

Práve kniha najnovšia „**Veľký reset**“, ktorá sa zaoberá post covidovým svetom a dala aj pomenovanie poslednému stretnutiu v Davose v januári tohto roku, rozvírila spoločnosť neútešnou vidinou našej budúcnosti. Nedajme sa však pomýliť, to, čo napísal Schwab v poslednej knihe je pokračovaním jeho sústavnej dlhoročnej snahy o zmenu svetového systému, ktorú opísal už v knihách predošlých, hlavne v knihe o formovaní budúcnosti štvrtej priemyselnej revolúcie, ktorú Schwab nazýva aj sprievodcom „**v budovaní lepšieho sveta**“.

Niektoré úryvky z tejto knihy by sa dali charakterizovať príslovím: „**Keď vtáčka chytajú, pekne mu spievajú**“.

Schwab totiž hovorí o „začlenení zainteresovaných strán a rozdelení výhod“ a „udržateľných a inkluzívnych partnerstvách“, ktoré nás všetkých dovedú k „inkluzívnemu, udržateľnému partnerstvu“ a „prosperujúcej budúcnosti“.

Pojem „prosperujúca budúcnosť“, ktorý sa tak pekne číta na papieri, však v praxi vyzerá celkom naopak. Skutočná motivácia Schwabovho „kapitalizmu zainteresovaných strán“, nie je jednoducho nič iné ako zisk a vykorisťovanie.

V knihe o štvrtej priemyselnej revolúcii Schwab píše totiž s nadšením o uberizácii práce (známej aj pod pojmom „Gig ekonomia“) a následných „výhodách“ pre spoločnosti, najmä o rýchlo rastúcich začínajúcich podnikoch v digitálnej ekonomike. V knihe sa doslovne uvádza, že:

„Pretože platformy ľudského cloudu klasifikujú pracovníkov ako samostatne zárobkovo činné osoby, sú v súčasnosti oslobodení od povinnosti platiť minimálnu mzdu, dane zamestnávateľa a sociálne dávky“.

Povedané jednoducho: Za minimálnu mzdu bez akýchkoľvek výhod a nárokov pracovať od svitu do mrku. Žiadne dovolenky, žiadna nemocenská, žiadne odbory. Rovnaká kapitalistická bezcitnosť presvitá aj v jeho prístupe k ľuďom, ktorí sa blížia ku koncu svojho pracovného života a potrebujú zaslúžený odpočinok:

„Starnutie je ekonomickou výzvou, pretože pokiaľ sa dramaticky nezvýši vek odchodu do dôchodku, aby starší členovia spoločnosti mohli naďalej prispievať k pracovnej sile (ekonomický imperatív, ktorý má veľa ekonomických výhod), populácia v produktívnom veku klesá súčasne s percentom závislých starších príbúda“.

Tu zasa by bolo najlepšie, aby sa pracovalo najmenej do osemdesiatky, a potom stačí len rýchlo zomrieť, aby bola spoločnosť zaťažená čo najmenej.

Všetko na tomto svete sa v Schwabových knihách proste redukuje na ekonomické výzvy, ekonomické imperatívy a ekonomické výhody pre vládnucu kapitalistickú triedu.

Celkom podľa tohto scenára pokračuje Schwab ďalej v opisovaní o všetkých aspektoch nášho života

až po súčasnú pandémiu ako aj opísaní sveta po jej skončení už známy „Veľký reset“. Bezcitne a bez akýchkoľvek zábran.

Schwabove plány obnovy spoločnosti, by sa skoro dali prirovnať k vidine ľudstva ako včelieho roja, v ktorom vládne jednopercentná sekta vyvolených na čele s kráľovnou a zvyšok 99 percent sú pracujúci, ktorých jedinou úlohou je po celý čas drieť a zomrieť.

O to horšie, že tieto plány dnes vyznievajú ešte hrozivejšie ako v čase publikovania Schwabových kníh, pretože sa k nej oficiálne prihlásili vplyvní politici, medzi ktorých patria už na začiatku článku spomínané Angela Merkelová a Ursula von der Leyenová.

Viac podrobnosti o ďalších plánoch „Veľkého resetu“ a tým aj o plánoch formovania budúcnosti podľa obrazu Klausa Schwaba, medzi ktoré patria génové inžinierstvo, postupné zavádzanie génovo manipulovaných potravín, čipovanie, či zákulisie biznisových aktivít týkajúcich sa globálneho otepľovania sa dozviete už onedlho, v nasledujúcej časti tejto série.

Zdroj: <https://www.hlavnespravy.sk>